

عنوان مقاله:

بهبود عمر گل جایی گل بریده آلسترومریا (Alstroemeria hybrida) با کاربرد ساکارز، عسل و اسید سیتریک

محل انتشار:

فصلنامه اکو فیزیولوژی گیاهی، دوره 9، شماره 29 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

داود هاشم آبادی - عضو هیئت علمی گروه باغبانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

ریحانه محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی برهمکنش ساکارز، عسل و اسید سیتریک روی عمر گل جایی گل بریده آلسترومریا آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار و 15 تیمار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل قند در 5 سطح (بدون قند، ساکارز 2 و 4 درصد، عسل 2 و 4 درصد) و اسید سیتریک در 3 سطح (0 و 200 و 400 میلی گرم در لیتر) بودند. تیمار عسل 2 درصد در 400 میلیگرم در لیتر اسید سیتریک با 7/18 روز بیشترین عمر گل جایی را به خود اختصاص داد که نسبت به شاهد (84/9 روز) 83/8 روز ماندگاری این گل بریده را افزایش داد. کمترین باکتری محلول گلجا (3/66 CFU ml⁻¹ Log 10) و کمترین مقدار مالوندی آلدئید (11/3 نانومول در هر گرم وزن تر) در گل های تیمار شده با عسل 2 درصد در 400 میلی گرم در لیتر اسید سیتریک مشاهده شد. تیمار شاهد با 48/72 نانولیتتر در لیتر در هر ساعت در هر گرم وزن تر بیشترین مقدار اتیلن را داشت. کمترین مقدار اتیلن نیز به تیمارهای 200 و 400 میلی گرم در لیتر اسید سیتریک در شرایط بدون قند، ساکارز 4 درصد در 400 میلی گرم در لیتر اسید سیتریک و عسل 4 درصد در شرایط بدون اسید سیتریک اختصاص داشت. نتایج حاصل بیان گر آن بود که استفاده از عسل (2%) و اسید سیتریک (400 میلی گرم در لیتر) با کاهش باکتری محلول گلجا، مالون دی آلدئید و تولید اتیلن، پزمردگی گل ها را به تاخیر می اندازد. بنابراین تیمار گل های بریده با این ترکیبات جهت حفظ ماندگاری گل های بریده آلسترومریا توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

اسید آلی، عسل، عمر پس از برداشت، کربوهیدرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608697>

